

הפירסומאי המשיל שרים למקקים

ונהג המונית סירב להסיע את שר הפנים

מטי, אחת לשבוע, לוגמת קפה ומפטטות-עם נשות ה' **בן-אלישר**, אשת השגריר, הומונה למיפגש החברתי על-ידי רעייתו של נציג שגריר רות מערבית. השתיים הגיעו אל הדירה בשעה היעודה. כאשר צילצלו בפעמון, פתחה את הדלת בעלת-הבית. היא הציצה בפניה של האורחת, זיהתה אותה על נקלה — ו' מייד טרקה את הדלת בפניה הגדומה, מבלי להוסיף מיי-לה.

אבינרי טוען שהמועמד הרפובליקני לנשיאות ארצות-הברית, **רונלד רייגן**, לא היה מצליח בישראל. "כאן שום פוליטיקאי לא יודה שהיה כוכב בעבר."

המוזיקר הראשון בשג' רירות מצרים בישראל, **ד"ר אהמד גומעה**, שכר את דירתה של **רות דייין** בהרצ' ליה. רות, אשתו לשעבר של **מישה דייין**, עובדת בארצות-הברית. מכוניתו של גומעה

אשה הם נכס חשוב למעצ' **גוראל**, שאל אותו אחד העיי-תונאים: "אני יודע שהורו בעירייה להפסיק להגיש כריי-כים בעת הישיבות. מדוע אנחנו מקבלים בכל זאת כריי-כים?" השיב לו גוראל: "זה כדי לשחד אתכם."

הסטודנטים באוניברסי' בראילן ברמת-גן טוענים ש-

ידידים שאלו את ה' פירסומאי **רויד ארמון** מדוע לממשלה יש תדמית כל-כך גרועה. השיב להם אדמון: "אני משווה את מצב הממ' שלה' לכמה יהודים שהולכים

במיפגש של פוליטיק' אים בביתו של ח"כ אבא אבן. סיפר הח"כ: "מדוע זועמים שר האוצר **יגאל חורבין** ושר החקלאות, **אריק שרון**, על הטלוויזיה בארץ? כי מציי-גים את שניהם ללא הרף כי מבט לחדשות וכתוכנית מו' קד, והתוצאה, עליית הפופר-לריות של אנשי המערך ב' סיקרי דעת הקהל."

באותו מיפגש נשאל אבן על חוק ירושלים. הוא השיב: "מעשרה קבין של

האלה עלולות להפחיד מישהו. הן צריכות לעורר באנשים ובילדים רגשות שונים, הוא מסביר. כאשר הוא מופיע לפני ילדים, הוא נותן גם להם פלסטלינה ומבקש שיעשו כמוהו, והדבר משעשע מאוד את הילדים הצופים בו ובמסכותיו.

רוברט שרון הוא שחקן אמריקאי המבקר בימים אלה בארץ. הוא עורך הופעות יחיד שבהן הוא שם על פניו פלסטלינה ומעצב אותה לפני הקהל כמסיכות. בכל פעם יוצאת מסיכה שונה, "אני לא מאמין שהמסיכות

פעם אחרת, בעת קבי לתרפנים בביתו של דיפלומט מערבי, הבחינה רעיית השגר' ריר הישראלי באישרות מצ' רי, אשר טרף ושיגר אליה ספר פרי-עטו. ניצה ביקשה להודות לו על המתווה, אך עומד ומתוכח עם נהג מו' אס תוכל לפנות אליו בסומבי וללחוץ את ידו לאות תודה. תשובת האישי: "אני מצטער. לא בנסיבות חברתיות עם קהל גדול כל-כך."

בן-אלישר מוגדר על-ידי המצרים כסנוב, כשחצן וכאדם שקשה ליצור יימו קשר מידי. "ישראל שלחה לקאהיר פוליטיקאי, ולא דיפי-לומט", הם טוענים לדברי סמדר פרי.

ראש עיריית תל-אביב, **שלמה ("צ'יצ'י") חפץ**, לקח חופשה בת 10 ימים, אך אין לקנא בתוכניות-הבילוי שלו. הוא נמצא בביתו ותחת עיי-נה הפקוחה של רעייתו **זיוה**, נכנס למישטר של דיאטה רצי-חנית: אכילת לבן ומילון בלבד. מטרותו היא להסיר את 15 הקילוגרמים שהעלה מאז שנבחר כראשה-עירייה.

נפרצה השבוע, אך לא נגנב ממנה דבר.

בהנהלת-הסוכנות עובד יהודי צרפתי בשם **רנה וייל**. הוא מספר כי השבוע יצא מביתו ברחביה, וראה אדם עומד ומתוכח עם נהג מו' גית. כאשר התקרב זיהה את אחד המתוכחים כשרי-הפנים הד"ר **יוסף בורג**. וייל ני' גש אליו ושאל אותו במה הי' עניין. ענה לו בורג: "אני צריך להגיע לשיבת-הממש' לה, והנהג מסרב להסיעני כי לטענתו הנסיעה הזו קצרה מדי."

העיתונאית **סמדר פרי** פירסמה מאמר על בידודו של שגריר-ישראל במצרים, **אדי יהו בן-אלישר**. בין היתר כתבת סמדר: "בשעה קבו' עה מדי בוקר, סוגר השגריר את דלתו ומקיים את שיחת-הטלפון עם המפקד' בירוש' לים."

באחת מדירות-הפאר בשכונת היוקרה זמאלק, מת-אספות נשות הסגל הדיפלומ' נה.

זו אוניברסיטה ברמה של גן. סטודנטית מהחוג ללשון עברי-רית, המשמשת כיום כזכזכי-רת אחת הסייעות בכנסת, נש' אלה מה דעתה על ראש החוג, פרופסור **בן-עמי צרפתי**. השיבה: "היה לנו קשה מאוד איתו. שנה שלמה עברה עד שהצלחנו ללמד אותו עברית."

מסתבר כי לשגריר יש' ראל באו'ם, **יהודה בלום**, רחשו כבוד עוד כאשר היה מרצה באוניברסיטה. יום אחד נכנס אחד המרצים לחדרו כדי לתת שיעור וראה שבלום מעביר שם שיעור. אמר לו המרצה: "אני צריך לתת כאן שיעור וזה החדר שלי." ענה לו בלום: "מה אתה רוצה, שאעזוב את החדר עם כל התלמידים כרגע?" המר' צה הלך והתלונן אצל המז' כירה. אמרה לו זו: "מה אני יכולה לעשות? אני פוחדת מבלום."

הבלשן **עידו אבינרי** מציע ששיחות השלום תתי-קיימנה על אי בשם אי ההבי-נה.

למיסעדה טובה ומוזמינים מכל טוב, מקבלים את האוכל ואיי-נס אוכלים. כאשר ניגש אליי-הם הטבח, ושאל מדוע איי-נס טוענים מן האוכל, הם משיבים לו: "בגלל שעל התיקיה מסתובבים מקקים גדולים." זהו מצב הממשלה. התבשיל שהכין בגין הוא טוב, אך הוא לא הצליח לה' רוק את המקקים בעודם קטי-נים."

לאחר שמנהל סניף אל' על בני-יורק, **ירחמיאל שרם**, ביקר עם יושב ראש הנהלת אל-על, **אברהם (בומה) שביט** בכת-יכנסת בברוקלין, ונוכח לדעת ש' מיספר הנוסעים הדתיים בחב' זה עלה, החליט שרם לעודד גם נוסעים נוצריים לטוס עם החברה הישראלית, למקומות הקדושים להם בישראל. הת' לוצץ שרם: "בסופו השבוע אני מסודר. ביום שבת אני הולך לבית-הכנסת, וביום רא' שון אני הולך לכנסייה. העיי-קר הוא שמתפילה לתפילה — מיספר הנוסעים באל-על עלה."

מידותיה הגופניות של

חוסר תבונה שירדו לעולם, תשעה נטלו יומי החוק."

העתונאי **יגאל לב** היה מתוסכל ביותר בימים אלה. לב משרת בצה"ל וידע ממקור ראשון על ניסיון הי' מחבלים לעבור את הגבול עם כדור פורח. במשך יומיים הת' לבט בין חובתו למעריב ול' צה"ל עד שראה את הסיפור מופיע בכותרת ראשית ב' ידיעות אחרונות.

בכנס של יובל החמי' שים לתנועת הנוער-העובד, שנערך בשכונת כורכוב ב' גבעתיים, אמר המנחה: "אני רוצה להזמין אל הבמה את חניך הנוער-העובד מחדרה, שחיור אחרי חניכת התנועה בגבעתיים, התחתן איתה. וכי יום הוא ראש עיריית גבע' תיים, **יצחק ירון**." בין צה"ל התנועה פרסם מי שר נמצאים שימעון פרס. היה שר התחבורה, **מישה ברמלי**, המוסיקאי **גיל אדי-דמעי** והסופר **אוריאל אזי-פק**.

במסיבת עתונאים, ש'